

Henvendelser fra Studenterrådgivningen og Faggruppen af socialrådgivere ansat i fagbevægelsen samt socialministerens kommentar hertil

Studenterrådgivningen

Frederiksberg, den 30. november 1994

Åbent brev til socialminister Karen Jespersen og undervisningsminister Ole Vig Jensen

Vi ser i bemærkningerne til lovforslag nr. 68, at regeringen støtter, at der laves en administrativ ændring af Socialministeriets bekendtgørelse nr. 570 af 7. august 1990 således, at studerende fratages kontanthjælpsmulighederne under orlov, såfremt de er SU- eller slutlånebelastede.

Regeringen lagde ved regeringsdannelsen ellers smukt ud med at ville forenkle SU-systemet og overveje andre forbedringer i systemet for uddannelsessøgende. Det er derfor med undren, at vi ser, at første initiativ over for uddannelsessøgende går stik imod disse intentioner og nærmest må betegnes som et kvælertag på de studerende, som rammes af en social begivenhed eller på anden vis midlertidigt ikke kan fortsætte studierne.

Lad os give et eksempel:

Lise læser på Universitetet. Hun er velbevaget, flittig og målrettet. Hun har læst på normeret tid og har klaret sig økonomisk via stipendier og erhvervsarbejde af frygt for at lånebelaste sig. Hun har nu fået konstateret blødende tyktarmsbetændelse og har gennem længere tid haft det dårligt, hvorfor hun har måttet nedtrappe erhvervsarbejdet. Hun er således ikke sygedagpengeberettiget. Hun skal indlægges til operation. Hun er meget syg og kan ikke være studieaktiv, men hun er SU-berettiget. Såfremt hun mister orlovsmuligheden, må hun på grund af sygdom optage de studielån, som hun er så bekymret for. Værre endnu er det for hende, at hun må bruge SU-klip i sygeperioden. Jo længere tid der går, inden hun bliver rask, jo mere vil hun se de økonomiske muligheder for studiemæssig færdiggørelse svinde bort. Bliver studieaktivitetskravene i SU-systemet ophævet, som foreslået blandt andet af Rådet for Uddannelsesstøtten, vil hun være endnu mere på herrens mark, idet der så-

ledes ikke vil være nogen umiddelbar grænse for, hvor langt hun kan komme bagud, før SU'en stoppes. Hun vil ikke være beredt til de bedste muligheder for en rolig helbredelsesproces. Selv om hun bliver rask, vil hun måske få det mén, at hun aldrig vil kunne gennemføre den uddannelse, som samfundet allerede har investeret i.

De studerende, vi i rådgivningerne har i krisebehandling, er for en stor dels vedkommende så meget i krise, at de ikke kan fungere og er nødt til at tage orlov. Det kan være folk, som har været udsat for traumatiske tab, f.eks. studerende, hvis ægtefælle eller børn er døde. Skal de tilbage i SU-systemet uden at kunne fungere, må man sætte spørgsmålstegn ved, om ikke det egentlige formål med uddannelsesstøtten er gået fløjten.

De studerende, som føder børn og ønsker barselorlov, vil for fremtiden som den eneste befolkningsgruppe skulle finansiere det ellers så højt besungne samvær mellem mor og barn med lån. Fødsler finder som bekendt sted uafhængig af terminer for undervisning, eksamen, etc. Ofte vil det være spild at genoptage studierne midt i et semester, hvor undervisningen længe har været i gang. Helt grotesk bliver det så, når kommunerne ikke lever op til den forpligtelse, de ifølge lovgivningen har til at skaffe det nødvendige antal daginstitutioner. Regningen for denne kommunale forsømmelse vil efterfølgende typisk blive afholdt af den studerendes SU-klip eller slutlånemuligheder. På den måde kan en fødsel hindre den studerendes mulighed for at gennemføre uddannelsen og senere blive i stand til at forsørge sig selv (og barnet).

Atter et eksempel er de studerende, som kommer i tvivl om studievalget. Adgangsbe-grænsning udgør faktisk en så alvorlig